

Hurá, tak je na světě konečně první cédéčko "nové" sestavy tramského Lístku, kapely, jejíž název nás provází hájemstvím téhle hudby již více než deset let. Poslední sestava, která vykryštovala po odchodu staré gardy - tedy především manželů Spurných a Saši Medka - nás provází tramskými stezkami sice sotva od počátku tohoto století, avšak její dravost a entusiasmus z ní udělaly v srdcích všech současných posluchačů již bezmála sestavu kultovní. Členové Lístku bez výjimky dostávají desítky ba stovky dopisů od svých fanoušků a fanynek, na klubových večerech zvaných Stopy sešlapaných bot bývá beznadějně vyprodáno, trofejí z tramských a folkových přehlídek - a to i těch nejprestižnějších - je za poslední tři roky bezpočet.

Není divu, že Lístek na počátku tohoto roku poslechl přání svých posluchačů, a vydal se do pražského studia Good Day Records, aby zde nahrál na cédéčko 12 písní, které v tuto chvíli tvoří páteř jeho repertoáru. O tom, že deska vznikla za přispění "akcionářů" - povětšinou trampů a věrných posluchačů Lístku, kteří předem vložili své peníze do jakési obdoby akciové společnosti - už jste určitě slyšeli, a tak nyní tuto veselou historii s dovolením přeskočím a budu se věnovat samotné nahrávce.

Ta je po autorské stránce téměř rovnoměrně rozdělena mezi Zbyňka Zatloukala a Jiřího Alvu Matěka, výjimku tvoří jen *Mezi mnou a tebou* Jana Frühwirta a Jany Halbichové. V podstatě stoprocentně se zde jedná o skladby časem "dobře prověřené" předcházejícími sestavami, v nichž zmínění autoři působili, a tak alespoň máme jistotu, že na nás nebude experimentováno, protože melodie a texty byly nespočetněkrát testovány na živém publiku, a to s jednoznačně pozitivním účinkem (asi nejprověřovanější skladbou zde bude patrně Zatloukalova

Lucerna

). Matěk i Zatloukal jsou výtečnými textaři, což na

Dni pramenů

já osobně oceňuji například u titulů

Oči sametový

,
Den pramenů

Napsal uživatel Šaolín
Čtvrtek, 22 Duben 2004 04:00

(Zatloukal) nebo
Polední soumrak
či

Cestou za tebou

(Matěk). Zajímavé bylo také sledovat vývoj aranží - pamětníci si jistě vzpomenou, že poznávacím znamením písně

Oči sametový

byl na první desce Lístku nezaměnitelný hlas Martiny Spurné. Totéž platí také o foukačce Vaška Spurného a

Lucerně

, a vidíte, přesto si myslím, že až tyhle skladby budete poslouchat v nových aranžích, že po výrazném dívčím hlase nebo foukací harmonice u zmíněných skladeb ani nevzdechnete. A to je také důvod, proč si jistě všechny Zatloukalovy písně na Dni pramenů poslechnete rádi i přesto, že každá z nich už kdysi na nahrávkách Lístku vyšla.

Lístek totiž svůj sound obohatil o nové dominanty: zcela nesporně je to Panova flétna Sylvy Čekalové anebo banjo Alvy Matěka, a při bližším poslechu zjistíte, že poznávacích znamení je v novém zvuku Lístku ještě daleko víc. Na desce k tomu všemu patří přesná dikce, promyšlené vokály a samozřejmě kontrabas Radka Polívky, který žene celou tu mašinerii velice kreativním způsobem dopředu. Jediné, co mě ze začátku trochu iritovalo, bylo poněkud zrychlené tempo titulní písně *Den pramenů*, kterou jsem zvyklý naživo slýchat v poněkud volnějším rytmu. Song se mi tím pádem zdal jemně udýchaný, ale zahráný i zazpívaný je přesně a společně s příkladně zaranžovaným *Poledním soumrakem* jej považuji za nejsilnější skladbu alba.

Lístek - Den pramenů coby autorské Best of

Napsal uživatel Šaolín

Čtvrtek, 22 Duben 2004 04:00

